

5. Posibila prevedere a repartizării nelimitate a riscurilor între băncile centrale naționale ale Eurosistemului, în caz de neplată a obligațiilor administrațiilor centrale și ale altor emitenți care le sunt asimilați, prevăzută în cadrul deciziei menționate în prima întrebare preliminară, încalcă articolul 123 și articolul 125 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, precum și articolul 4 alineatul (2) din Tratatul privind Uniunea Europeană, dacă astfel poate deveni necesară o recapitalizare a băncilor centrale naționale din fonduri bugetare?

⁽¹⁾ JO L 121, p. 20.

⁽²⁾ JO L 305, p. 106.

⁽³⁾ JO L 121, p. 24.

⁽⁴⁾ JO L 169, p. 14.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Fővárosi Törvényszék (Ungaria) la 21 august 2017 –
Lintner Györgyné/UniCredit Bank Hungary Zrt.**

(Cauza C-511/17)

(2017/C 402/12)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Fővárosi Törvényszék

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Lintner Györgyné

Pârâtă: UniCredit Bank Hungary Zrt.

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 6 alineatul (1) din Directiva privind clauzele abuzive ⁽¹⁾ trebuie interpretat – ținând seama și de reglementarea națională care impune o reprezentare în justiție – în sensul că trebuie să se examineze individual fiecare dintre clauzele contractuale din perspectiva posibilității de a fi considerată abuzivă, indiferent dacă o examinare a ansamblului prevederilor contractului este într-adevăr necesară pentru a se pronunța asupra pretenției formulate în acțiune?
- 2) În caz negativ, spre deosebire de ceea ce se propune în întrebarea 1, articolul 6 alineatul (1) din Directiva privind clauzele abuzive trebuie interpretat în sensul că, pentru a concluziona în sensul caracterului abuziv al clauzei aflate la baza pretenției, trebuie să se examineze toate celelalte prevederi ale contractului?
- 3) Dacă răspunsul la întrebarea 2 este afirmativ, aceasta poate însemna că, pentru a putea stabili caracterul abuziv al clauzei în discuție, este necesară examinarea întregului contract, mai exact caracterul abuziv al fiecăruia dintre elementele contractului nu trebuie examinat în mod autonom, independent de clauza atacată în cadrul acțiunii?

⁽¹⁾ Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundespatentgericht (Germania) la 5 septembrie 2017 –
LN**

(Cauza C-527/17)

(2017/C 402/13)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundespatentgericht

Părțile din procedura principală

Reclamantă: LN

Pârât: Deutsches Patent- und Markenamt

Întrebarea preliminară

Articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 469/2009 al Parlamentului European și al Consiliului (¹) din 6 mai 2009 privind certificatul suplimentar de protecție pentru medicamente trebuie interpretat în sensul că autorizarea în temeiul Directivei 93/42/CEE a unei combinații între un dispozitiv medical și un medicament în sensul articolului 1 alineatul (4) din Directiva 93/42/CEE (²) este echivalentă, în scopul regulamentului, cu o autorizare valabilă pentru introducerea pe piață prevăzută de Directiva 2001/83/CE (³), atunci când calitatea, securitatea și utilitatea componentei medicamentoase au fost evaluate în temeiul Directivei 2001/83/CE în cadrul unei proceduri de autorizare conforme cu punctul 7.4 primul paragraf din anexa I la Directiva 93/42/CEE de către o autoritate pentru controlul medicamentelor dintr-un stat membru al Uniunii Europene?

(¹) JO L 152, p. 1

(²) Directiva 93/42/CEE a Consiliului din 14 iunie 1993 privind dispozitivele medicale (JO L 169, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 11, p. 244)

(³) Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman (JO L 311, p. 67, Ediție specială, 13/vol. 33, p. 3)

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Hamburg (Germania) la 11 septembrie 2017 –
Wolfgang Wirth și alții/Thomson Airways Ltd.**

(Cauza C-532/17)

(2017/C 402/14)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Hamburg

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Wolfgang Wirth, Theodor Mülder, Ruth Mülder, Gisela Wirth

Pârâtă: Thomson Airways Ltd.

Întrebarea preliminară

Noțiunea „operator efectiv de transport aerian” care figurează în Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (¹) (denumit în continuare „Regulamentul privind drepturile pasagerilor”) trebuie interpretată în sensul că un operator de transport aerian care închiriază unui alt operator o aeronavă cu echipaj, în sistem *wet lease*, pentru un număr de zboruri stabilit prin contract, dar care nu poartă răspunderea operațională principală pentru zborurile respective, figurând în confirmarea rezervării pasagerului sub forma „efectuat de ...”, este un operator efectiv de transport aerian în sensul regulamentului?

(¹) JO L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218.